

волно, а не принудено встъпватъ въ бракъ, тогава само свѣщенника наченва извършваніе-то на таинство-то.

Само-то извършваніе на таинство-то ся наченва съ прославленіе на Св. Троицѣ: благословено царство Отца и Сына и Св. Дѣха. Подиръ това въ екстениѣ-тъ и въ молитви-тъ, кои-то чете свѣщенника, испросва ся отъ Бога благословеніе надъ младоженци-тъ, запазваніе на тѣхно-то цѣломѣдріе, и най-сетнѣ, Божіе покровителство презъ всичкій-тъ имъ животь.

Слѣдъ тѣзи молитви, свѣщенника съ възлаганіе-то вѣнчи-тъ на глави-тъ на обручени-тъ благославя брачній-тъ имъ сѣюзъ, като възглася: **вѣнчается раба Божій (име-то му); раба Божіей (име-то ѳ) во имя Отца и Сына и Св. Дѣха.** Сѣщи-тъ слова повтаря той и при възлаганіе-то вѣнца на невѣстѣ-тъ. Слѣдъ това, като ги благослови кръстообразно и двама-та заедно, произнося кратка молитва: **Господи, Боже, наши славою и честию вѣнчай на.** Смыслъ-тъ на тѣзи молитва е такъвъ: «Господи, Боже наши! Както тѣзи чета е украсена сега съ вѣнчи, тѣй вѣнчай и украшавай този сѣюзъ презъ всичкій-тъ имъ животь за да бѣдѣтъ щастливи и да сіяжѣтъ съ благочестіе и святость, като св. вѣнчи, во славу имени Твоего.» Възлаганіе-то на вѣнчи-тъ и благословеніе-то въ име-то на Св. Троицѣ, сѣставятъ сама-та сѣщность на таинство-то брака.

Подиръ апостола и евангеліе-то, кои-то раскриватъ силѣ-тъ и важность-тъ на таинство-то, и слѣдъ молитва-та **Отче наши;** донасятъ чашѣ съ вино, свѣщенника я благославя и дава троекратно да пѣжѣтъ отъ нежъ младоженци-тъ въ знакъ на туй, че отъ сега нататѣкъ всичко у тѣхъ трѣбва да бѣде общо, т. е. трѣбва да иматъ едни желанія и намѣренія да бѣдѣтъ въ едно тѣло — и **бѣдетѣ два въ плоть единѣ:** трѣбва да имъ бѣдѣтъ общи радости-тъ и сѣжрби-тъ презъ всичкій-тъ имъ животь.